

познаят с уредбата на Революционния Централен Комитет и частните комитети в цялата страна. Разбира се, че те не могли да узнаят нищо било с добро, било със зло, тъй като болния поради голяма слабост падал често в безсъзнание.

Извънредната комисия произнесла за Левски смъртна присъда чрез обесване. Като му съобщили присъдата, Левски събрал слабите си сили, привлякъл се до тъмниения зид и ударил няколко пъти главата си о стената, подир което съвършено паднал в безчувственост.

На 6/18. февруарий 1873 г. Левски бил натоварен на една кола, обиколена със силна пеша и конна войска, и го откарали на бесилката. Присъдствували властите. Двама цигани го дигнали от колата и окачили на вжето, колкото да изпълнят присъдата, защото явно било, че бившия дякон, великият патриот и апостол от болки, от ударите и от душевни терзания изгасвал безвъзвратно...

Върху гърдите му се развявала окачена табличка: „главатар на бунтовниците против царщината“.

Паметника на В. Левски в гр. Карлово.